

Opinnäytetyö (AMK)

Musiikin koulutusohjelma

Musiikkipedagogi

Kevät 2014

Tuuli-Maria Amrahova

**A)BACHISTA PIAZZOLLAAN –
OPINNÄYTEKONSERTTI 4.12.2013
B)AMMATTINA ALTOVIULISTI**

TURUN AMMATTIKORKEAKOULU
TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

OPINNÄYTETYÖ (AMK) | TIIVISTELMÄ

TURUN AMMATTIKORKEAKOULU

Musiikin koulutusohjelma | Musiikkipedagogi

Kevät 2014 | 18 sivua

Soili Lehtinen, Vesa Kankaanpää

Tuuli-Maria Amrahova

A)OPINNÄYTEKONSERTTI B)AMMATTINA ALTTOVIULISTI

Opinnäytetyöni koostuu kahdesta osiosta, taiteellisesta ja kirjallisesta. Pääpaino on taiteellisessa osiossa.

Taiteellinen osio oli 4.12.2013 Sigyn -salissa pitämäni konsertti "Bachista Piazzollaan". Konsertissa esitin kappaleita, jotka mielestäni toivat esiin alttoviulumusiikin kehitystä 1700-luvulta aina 1900-luvulle asti. Kappaleiden välissä kerroin aiheeseen liittyviä faktoja.

Opinnäytetyöni kirjallinen osio on lyhyt katsaus alttoviulun historiaan. Esittelen muutamia alttoviulumusiikin parhaita paloja ja otan esiin lyhyesti alttoviulistin eri mahdollisuuksia toimia urallaan.

Opinnäytetyöni tarkoituksena on alttoviulun ja sen mahdollisuuksien ja haasteiden esille tuominen ja mielenkiinnon herättäminen tätä arvostamaani soitinta kohtaan.

ASIASANAT:

Alttoviulu,

BACHELOR'S THESIS | ABSTRACT

TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Music | Music pedagog

Spring 2014 | 18 pages

Soili Lehtinen, Vesa Kankaanpää

Tuuli-Maria Amrahova

A)FROM BACH TO PIAZZOLLA, THESIS CONCERT

B)PROFESSIONAL VIOLA PLAYER

My thesis includes two parts, artistic and written.

The artistic part was a thesis concert on 4.2.2013 in Sigyn- hall, Thesis concert was called "From Bach to Piazzolla". In this concert I played music from 1700th century to 1900th century.played music which according to my opinion brings out the development in viola music. Between playing different pieces I hosted the concert telling some facts concerning the topic. I also wanted to make my thesis concert visual so I decided to play first half in historical outwearing including a pretty massive rococo - style wig.

Written part of this thesis includes a brief history of viola. I introduce viola as an instrument and also mention a few challenges and possibilities for a violist as well as some viola music.

The main point in my thesis as a whole is to present the viola and increase the interest for this instrument I appreciate very much.

KEYWORDS:

Viola,

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO	5
2. ALTTOVIULU	7
3 ALTTOVIULUMUSIIKKI	9
4.ALTTOVIULISTIN TYÖMAHDOLLISUUKSIA	11
15.SINUSTAKO ALTTOVIULISTI?	14
LÄHDELUETTELO	15

LIITTEET

LIITE 1

KUVIA (NR 1-6) OPINNÄYTEKONSERTISTANI ” BACHISTA – PIAZZOLLAAN”

LIITE 2

OPINNÄYTEKONSERTIN (BACHISTA – PIAZZOLLAAN) KÄSIOHJELMA

LIITE 3

KONSERTTITALTIOINTI

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöni koostuu kahdesta osiosta, taiteellisesta ja kirjallisesta. Taiteellinen osio oli 4.12.2013 Sigyn -salissa pitämäni konsertti ”Bachista Piazzollaan”. Konsertissa esitin kappaleita, jotka mielestäni toivat esiin alttoviulumusiikin kehitystä 1700-luvulta aina 1900-luvulle asti. Kappaleiden välissä kerroin aiheeseen liittyviä faktoja. Halusin taiteellisesta osiosta visuaalisen, joten soitin ensimmäiset kaksi kappaletta historiallisessa asusteessa, mukaan lukien massiivinen rokokoo-tyylinen peruukki.

Lapsena minulta kysyttiin mikä haluan olla isona. Taisin itse mainita ainakin lääkäriin, näyttelijän ja jalkapalloilijan. Pikkusiskoni sanoi, että hänestä tulee isona perunankuorija. Lapsuuden unelma-ammatti ei kuitenkaan aina ole se mihin päädyimme. Vielä aikuisenakin voi tapahtua äkillinen ammatinvalinnan vaihdos. Tämä ei suinkaan tee ihmisestä epäonnistujaa, vaan paremminkin menestyjän. Onko onnellisempaa kuin tehdä työkseen sitä mistä oikeasti pitää ja mikä kiinnostaa?

Musiikki vaikuttaa meidän jokaisen elämään tavalla tai toisella. Itselleen sopivan soittimen löytäminen voi viedä aikaa. Lapsena aloitettu musiikkiharrastus on voinut lähteä vanhemman aloitteesta ja instrumentti on voinut valikoitua ilman, että kaikki mahdollisuuksia on otettu huomioon. Onkin hienoa, että esimerkiksi Turun Konservatorio tarjoaa soitinvalmennusta 7 – 9 -vuotiaille lapsille: ”Soittimiin tutustumisen lisäksi soitinvalmennuksessa opetellaan nuottikirjoituksen, säveltapailun sekä yhdessä musisoimisen alkeita” (Turun Konservatorio nettisivut). Tällaisilla kursseilla lapsi voi rauhassa oppia alkeita eri soittimista ja tutustua myös vähemmän suosittuihin soittimiin. Joidenkin instrumenttien soittaminen edellyttää soittajaltaan esim. riittävää fyysistä kokoa, jolloin niitä voi aloittaa soittamaan vasta sitten kun nämä edellytykset täyttyvät. Joskus käy niin, että syystä tai toisesta soittaja ajautuu toisen instrumentin pariin ja löytääkin aivan uusia ulottuvuuksia musiikista. Musiikissa on paljon mistä ammentaa, oman juttunsa löytäminen voi viedä vuosia, mutta sen saavuttaminen on kultaakin kalliimpaa.

Minä aloitin musiikkiharrastukseni viulistina. Äitini toivoi minusta pianistia, mutta Konservatoriolle haettaessa en antanut periksi, vaan sain viulun soittimekseni. Teini-ikäisenä minulle tarjoutui mahdollisuus alkaa alttoviulistiksi ja siihen mahdollisuuteen tartuin. Alttoviulistina oleminen on ollut hauskaa. Olen päässyt moniin produktioihin mukaan ja nauraen nauttinut musiikista.

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on avata ovet alttoviulun maailmaan myös muille viulisteille tai instrumenttivalintaansa pohtiville lapsille ja nuorille.

2. ALTTOVIULU

Alttoviulu kehittyi nykyiseen muotoonsa 1500-luvun Italiassa yhdessä muun jousiperheen kanssa. Tuohon aikaan valmistettiin pieniä alttoviuluja (38.7 – 40 cm) ja tenori alttoviuluja (44 - 50 cm) (Helge Valtonen, s.2). Tenori alttoviuluissa oli muhkea sointi ja niitä soitettiin kuten selloa. Nykyään ns. täysimittainen alttoviulu on kooltaan n. 37-43cm, mikä on noin 5 cm pidempi kuin viulu. Alttoviulussa on neljä kieltä. Alttoviulussa on samat kielet G, D ja A, kuin viulussa, mutta siitä puuttuu ylin kieli E. Sen tilalle on laitettu matallimmaksi kieleksi C. Alttoviulu on ääneltään täyteläisen tumma, ja mielestäni soitin sopii upeasti hieman melankolisiin kappaleisiin.

Alttoviulu on soittimena haasteellinen. Sen soitto vaatii fyysistä ponnistelua enemmän kuin sisarensa viulu, koska ”...alttoviulu on kooltaan isompi kuin viulu, niin soittimen kannattelu on raskaampaa, tämä puolestaan asettaa enemmän vaatimuksia selän ojentaja- sekä lapaluun tukilihaksille” (Sibelius-Akatemian nettisivut). Alttoviulistille suotuista ominaisuuksista on pitkät ja isot kädet, johtuen alttoviulun isommasta koosta. Ihmisen pieni fyysinen koko ei suinkaan ole este alttoviulun soitolle, eikä edes hidaste.

Vasemman käden tekniikka on alttoviulussa pitkälti samanlaista kuin viulussa. Tekniikassa täytyy kuitenkin ottaa huomioon pidemmät sävelvälit, sekä viuluun verrattuna paksummat kielet. Soittajan on hyvä tiedostaa sävelvälien suuruudet, sekä ennen kaikkea asettaa soitin siten, että käsi olisi luonnollisessa asennossa alttoviulun kaulalla. Soittimen oikea asento on yksi avain käsien tekniikan toimimiseen. Kielten paksuus puolestaan vaatii sormen painallukselta enemmän voimaa. Puristaa ei missään nimessä saa, jotta äänen laatu ei kärsi, eikä synny jännityksiä käteen.

Alttoviulun koosta johtuen asemassa soittaminen alakieliltä on haastavaa ja viides asema on käytännössä korkein mahdollinen asema alakielillä (VSL). Asemassa soittamisen hankaluus ei liity vain soittimen kokoon, vaan myös siihen, että instrumentin sointi alkaa herkästi kuulostaa hyvinkin tukkoiselta yläasemista soittaessa.

Alttoviulun jousi on pidempi ja painavampi kuin viulun jousi, mutta jousikäden asento on osimolleen sama kuin viulussa. Hyvän ja laadukkaan äänen saaminen on pitkälti jousikäden ansiota. Jousikädellä ei saa prässätä, vaan tulee käyttää käden omaa luonnollista painoa. Britten sinfonian sooloaltisti Claire Finimore sanoo, että alttoviulua soitettaessa jousen käyttö tulee olla jäməkämpää ja jousikäden sormien asentoa täytynee leventää verrattaessa viulun jousikäden asentoon (Finnimore haastattelu).

Alttoviulu on siis haasteellinen soitin soittajalleen monin eri tavoin. Instrumentissa itsessään on kuitenkin yksi haaste, jota ei soittaja voi ratkaista. ”Acoustically the viola has a problem. To get the best sound from the lowest notes, an ideal viola would be so long (from the tip of the neck to the bottom of the belly) that it would be almost impossible to play” (soundjunction). Jotta saataisiin paras mahdollinen ääni matalimmilta kieliltä, alttoviulun tulisi olla niin suuri, että sitä olisi käytännössä melkein mahdoton soittaa. Alttoviuluja on paljon eri kokoisia ja eri sävyisiä. Toiset pitävät pehmeästä, utuisesta sävystä, toiset taas ovat mieltyneet vahvaan ja hieman teräksiseen äänensävyyn. Ehkei alttoviulu ole instrumenttina täydessä potentiaalissaan, mutta soittaja, joka on sitä, saa soittimen kuulostamaan todella vaikuttavalta. Soittimessa ei missään nimessä ole huono sointi, volyyymi saisi olla suurempi. Soittajalle riittää siis haastetta myös laadukkaan ja uniikin äänenmuodostuksen parissa.

Alttoviulunsoiton voi aloittaa jo aivan pienenä. Pienellä alttoviululla ja viululla ei ole muita eroja kuin jo aiemmin mainittu C-kieli E-kielen tilalla ja se nuottikirjoitukseen liittyvä seikka, että alttoviulun nuotit on kirjoitettu C-avaimella, kun taas viulun nuotit on kirjoitettu G-avaimella. Viulistina aloittanut alttoviulunsoittaja kykenee siis lukemaan nuotteja G-avaimelta ja C-avaimelta. Todennäköisesti myös F-avain tulee tutuksi, sillä usein kevyen musiikin keikoilla soitetaan pianonnoteista. Alttoviulisti poimii nuotteja pianonnoteista, on ne kirjoitettu sitten G-avaimella tai F-avaimella. Usein alttoviuluun siirrytään vaihtelevasti 9 -16 vuoden iässä viuluopintojen jälkeen ja silloin alttoviulu on jo kooltaan isompi, kuin viulu.

3. ALTTOVIULUMUSIIKKI

Pikakatsaus alttoviulumusiikin historiaan alkaa ensimmäisestä nimenomaan alttoviululle julkaistusta teoksesta; Giovanni Gabrielin Sonata pian'e fortesta, joka sävellettiin vuonna 1597 (VIM). Yleisesti ottaen Barokin aikana alttoviululle ei juurikaan sävelletty solistista musiikkia, vaan altto usein tuplasi bassoa. Hyviä poikkeuksia ovat kuitenkin 1700-luvun alussa sävelletty Telemannin alttoviulukonsertto, sekä J. S Bachin Brandenburgilaiskonsertto no.6, jossa alttoviulut esiintyvät solistisessa asemassa (Helge Valtonen). Itse olen ihastunut W.F. Bachin 1700-luvun loppupuolella sävellettyyn sonaattiin alttoviululle ja cembalolle. Siinä sonaatissa pääsee herkistelemään sekä leikittelemään musiikin kautta. Cembalon ja alttoviulun yhteissointi on todella kaunista.

Vuonna 1779 Mozart sävelsi yhden kautta aikain hienoimman alttoviulumusiikki-teoksen, Sinfonia Concertanten. Teos on viulu-alttoviuluduetto, jossa alttisti soittaa tasavertaisena solistina viulistin kanssa. Mozart piti alttoviulusta ja sävelsi sille paljon kamarimusiikkia, kuten jousikvintettoja sellolle, kahdelle altolle ja kahdelle viululle. Mozart soitti tietävästi itsekin alttoviulua.

Musiikin kehittyessä alttoviulun soittajien tuli myös kehittyä, joten heidän koulutuksensa sisälsi myös uusia vaatimuksia. 1800-luvulla alttoviulistit saivat aiempaa enemmän soitettavaa osakseen varsinkin kamarimusiikin ja orkesterimusiikin saralla. Berliozin Harold In Italy, jonka hän kirjoitti Paganinille, kuuluu romantiikan ajan varsinaisiin suuriin solistisiin teoksiin. (Helge Valtonen). Kamarimusiikkiteoksissa alttoviulu sai solistisia osuuksia esimerkiksi Bedrich Smetanan ensimmäisessä jousikvartetossa, jossa kvartetto alkaa alttoviulun mahtipontisella soololla. 1800-luvulla on myös sävelletty yksi lempikvartetoistani, Schubertin Death and Maiden, joka tarjoaa alttoviulistille paljon haasteellista soitettavaa.

1900-luvulle saavuttaessa alttoviulistit olivat saaneet jo suoraan heille suunnattua oppimateriaalia. Ensimmäinen alttoviululuokka oli perustettu Pariisiin 1894 (Helge Valtonen). Kaikki suuret alttoviulukonsertot on sävelletty 1900-luvulla. Oma suosikkini, mutta paljolti soittamatta jäänyt, on York Bowenin alttoviulu-

konsertto. Muita suuria alttoviulukonserttoja ovat muun muassa Bela Bartokin, Schnittken, sekä William Waltonin alttoviulukonsertot. Yksi hienoista konsertoista on Hindemithin *Der Schwanendreher*.

Suurien konserttojen lisäksi 1900-luku on ollut nousujohteista niin musiikin kuin soittajien tasonkin puolesta. Alttoviulisteista nousi pinnalle useita soittajia, jotka nostivat soittimen imagoa, esimerkiksi Lionel Tertis, William Primrose. Ensimmäisenä naisammattilaisena mainittakoon Rebecca Clarke. Clarcken sonaatti alttoviululle ja pianolle on yksi alttoviulumusiikin helmistä.

Alttoviululle sävelletään edelleen musiikkia ja repertuaaria on pystytty suurentamaan tekemällä transkriptioita muiden soittimien musiikista. Osa säveltäjistä on jo sävellysvaiheessa osoittanut kappaleen usealle soittimelle. Tästä hienona esimerkkinä toimi Astor Piazzollan *Le Grande Tango*, joka on alun perin kirjoitettu sellolle ja pianolle, mutta sittemmin myös kirjoitettu alttoviululle ja pianolle Piazzollan itsensä toimesta.

Alttoviulumusiikin historia on itsessään suhteellisen lyhyt ja ytimekäs. Mielenkiintoisia solistisia ja kamarimusiikkikappaleita on lukematon määrä. Niitä voi löytää myös internetistä hakutoimintoja käyttämällä. Alttoviulua käytetään nykyisin myös jazz-musiikissa, vaihtoehtorockissa, avantgarde yhtyeissä, sekä pop-musiikissa.

4. ALTTOVIULISTIN TYÖMAHDOLLISUUKSIA

Alttoviulisti voi toimia orkesterimuusikkona, kamarimuusikkona ja solistina. Usein alttoviulisti on näitä kaikkia. Ensisijaisesti alttoviulu nähdään orkesteri tai kamarimusiikki soittimena.

Alttoviulut muodostavat orkesterissa jousiston soinnin yhdessä kakkosviulujen kanssa. Alttoviuluilla on tärkeä osa josten harmonian tasapainossa, mutta esimerkiksi Sibeliuksen kolmannessa sinfoniassa alttoviulistit pääsevät soittamaan myös solistisia osuuksia. Alttoviulut tukevat usein myös tasaisilla rytmikuvioilla melodioita ja pitävät näin orkesterin sykkeen tasaisena.

Orkesterimusiikissa on omat haasteensa ja yksi haasteista on hyvän sävelpuhtauden ylläpito sekä tarkka yhteissoitto. Alttoviulistit ovat usein loistavia orkesterimuusikoita, sillä heillä on monesti hieman kevyempää soitettavaa, jolloin avautuu mahdollisuus kuunnella musiikkia ja elää sen mukana.

Fyysinen kestävyys on välttämätöntä orkesterimuusikolle. Fyysisen kestävyys­den lisäksi alttoviulistilta vaaditaan muuntautumiskykyä ja tarkkaavaisuutta. Hyvänä esimerkkinä toimivat tilanteet, joissa pitkän tauon jälkeen alkaa vaikea rytmikuvio ylä-aseamista tai pitkän tremolo osuuden jälkeen fortetfortissimossa nopeatempoinen solistinen osuus, jossa muu jousisto on tauolla. Alttoviuluille ei aina ole kirjoitettu määrällisesti paljoa soitettavaa, mutta juuri se tekee soittamisesta vaikean. Sinä aikana, kun on niin sanotusti helppoa soitettavaa, soittaja ehtii jo rentoutumaan, mutta sitten yhtäkkiä tuleekin soitettavaksi jotain aivan muuta. Alttoviulistin pitää siis aina olla hereillä ja valppaana.

Alttoviulistina orkesterissa toimiminen vaatii soittajaltaan huomattavia panostuksia pieneen kuuluvuuteen/ näkyvyyteen verrattuna. Hyviä ja lahjakkaita alttoviulisteja kaivataan enemmän ja enemmän parantamaan orkesteriemme sointia.

Orkesterimuusikko on osa suurempaa kokonaisuutta. Alttoviulisti on yksi monista, yksi alttoviulisti muiden joukossa. Orkesterissa yksilön merkitys on huomattavasti pienempi kuin kamarimusiikissa. Kokemukseni mukaan alttoviulun sointi pääsee oikeuksiinsa parhaiten kamarimusiikissa ja solistisia osuuksia sisältäviä kamarimusiikkikappaleita on paljon. Tämä on yksi hyvä väylä mitä kautta uusia alttoviulisteja tulisi houkutella mukaan antoisan ja haastavan harrastuksen pariin.

Hyvä alttoviulisti saa jousikvartetton kuulostamaan täyteläiseltä kuin hyvä viini. Opettajani Harri Sippel kerran sanoi, että sello on kuin viinipullon pohja ja ensi viulu on pullo. Toinen viulu ja alttoviulu ovat itse viini. Mitä tekee pelkästään hienolla pullolla, kun ratkaiseva tekijä on viinin hyvä maku?

Yksi kamarimuusikon hyvä ominaisuus on yhdessä soittamisen jalo taito. Siihen liittyvät vahvasti myös sosiaaliset kyvyt soittaa pienryhmässä. Lahjakas kamarimuusikko kykenee ajattelemaan musiikkia kokonaisuuksina ja sovittamaan oman roolinsa kokonaisuuteen musiikin vaihteluiden mukana. Kamarimusiikissa jokaisen soittajan pitää omata solistisia ominaisuuksia, sillä kamarimusiikissa jokainen ääni ratkaisee ja jokaisen yksilön panostus näkyy ja ennen kaikkea kuuluu kokonaisuudessa.

Solistisessa asemassa oleminen on alttoviulistille haasteellista. Suurin syy siihen on varmasti instrumentin omat rajoitteet. Niin kuin jo mainitsin, alttoviulun optimaalisen äänenlaadun saamiseksi soittimen pitäisi olla niin iso, ettei sitä enää pystyisi soittamaan. Sen lisäksi alttoviulu on äänialaltaan juuri siinä rekisterissä, jossa se helposti jää esimerkiksi orkesterin peittämäksi. Hyvä alttoviulusolisti tarvitsee onnistuakseen myös hyvän orkesterin. Alttoviulu ja piano sointuvat hienosti yhteen. Pianolle ja alttoviululle on upeita sonaatteja, esimerkiksi Rebecca Clarken alttoviulusonaatti ja Brahmsin alttoviulusonaatit.

Vaikka alttoviulua ei pidetä suurena soolosoittimena, se ei pois sulje solistina olemisen mahdollisuutta. Kannattaakin rohkeasti tehdä töitä ja tavoitella haluamaansa. Alttoviulusolistilta vaaditaan musikaalisuutta ja yksilöllisyyttä kuten muiltakin soolosoittajilta. Suosittelen kuuntelemaan omaa suosikkisolistiani Lawrence Poweria.

5. SINUSTAKO ALTTOVIULISTI?

Opinnäytetyössäni päästään vain alkuun kuvailtaessa alttoviulismia. Ei ole mikään salaisuus, että alttoviulu on suhteellisen aliarvioitu soitin. Sen harrastajamäärä suhteessa esimerkiksi viuluun on pieni. On kuitenkin mahdollista omalla osaamisellaan näyttää kuinka hienosti alttoviulua voi soittaa. Alttoviulisti on usein monessa roolissa: solistina, kamarimuusikkona sekä orkesterimuusikkona, juuri sen vuoksi, että instrumentin soittajamäärä on harvalukuinen. Roolien vaihtuvuus pitää musiikin tekemisen mielenkiintoisena ja alttoviulunsoittajan hyvässä soittokunnossa.

Suosittelen lämpimästi kuuntelemaan alttoviulumusiikkia taitavien alttoviulistien, kuten Yuri Bashmetin tai Nobuko Imain soittamana. Laadukasta alttoviulumusiikkia kannattaa etsiä esimerkiksi internetistä Naxos-musiikkikirjastosta, mieluummin kuin Youtubesta.

Alttoviulistin maailma on täynnä ystäviä. On tärkeää osata nauraa itselleen ja musiikillekin tarpeen tullen. On hienoa olla alttisti. Se on tuonut omaan musisoimiseeni mittaamattomasti musiikin iloa.

LÄHTEET

Turun Konservatorion nettisivut

<http://www.turunkonservatorio.fi/sivu/Soitinvalmennus>

Helge Valtosen artikkeli:

http://www.suomenalttoviuluseura.com/alttoviulun_historia.pdf

Sibelius-Akatemian nettisivut

[http://www\(2\).siba.fi/harjoittelu/index.php?id=97&la=fi](http://www(2).siba.fi/harjoittelu/index.php?id=97&la=fi)

[Vienna symphony Library \(VSL\)](#)

<http://www.vsl.co.at/en/70/3189/3191/5634.vsl>

Soundjunction

<http://www.soundjunction.org/theviolaabriefhistory.aspa?NodeID=2>

Claire Finnimore

http://www.diffen.com/difference/Viola_vs_Violin

VIM

<http://www.viola-in-music.com/history-of-the-viola.html>

Bachista Piazzollaan 4.12.2013

Kuva1, W. F. Bach: Sonaatti alttoviululle ja Cembalolle.

Kuva 2, W.A. Mozart: Sinfonia Concertante.

KUVA 3, B. Smetana: String quartet no.1 From my life

KUVA 4, Rebecca Clarke: Sonata for viola and piano.

KUVA 5, Astor Piazzolla: Le Grande Tango – sovitus Firudin Allahverdi

Bachista Piazzollaan
alttoviulumusiikin helmiä

04. joulukuuta 2013
klo - 18.00, Sigyn-Sali
Liput 10/5 e, lipunvaraus@gmail.com tai suoraan ovelta.

KUVA 6, OPINNÄYTEKONSERTIN MAINOSJULISTE

Käsiohjelma: